

Nieuwste publicatie over betrokkenheid kantraki's in ganja- en opiumhandel

‘Wat we nu zien is eigenlijk kinderspel’

“Ik laat zien hoe corruptie en fraude in feite een beetje cultureel zijn bepaald. Wat we nu zien is eigenlijk kinderspel.” Publicist/onderzoeker Nizaar Makdoembaks (74) onthult in zijn nieuwste publicatie middels archiefbronnen hoe de ganja- en opiumhandel een rol hebben gespeeld voor een groep Brits-Indische contractarbeiders om vooruit te komen op de sociaal-maatschappelijk ladder in Suriname.

TEKST EN BEELD AUDRY WAJWAKANA

Duizenden arme Brits-Indische contractarbeiders kwamen vanaf 1873, na de afschaffing van de slavernij, naar Suriname. Een groot deel keerde na de contractperiode niet terug. Een behoorlijke groep van hen en hun nazaten ontwikkelden zich van kantraki tot handelaar, wetenschapper en politicus.

Makdoembaks woont in Nederland, maar is vaak in Suriname, waar hij dan te vinden is in de studeerzaal van het Nationaal Archief Suriname, bladerend en zoekend naar nieuwe informatie in oude documenten. Zo ook voor zijn nieuwste pennenvrucht met de opzienbarende titel ‘Lachmon en Hindostaanse godfathers in Suriname’ en subtitel ‘Kantraki's, van kasplantjes tot invloedrijke politici’.

Hij beschrijft hoe ‘gerespecteerde’ Brits-Indische kantraki's in de eerste helft van de twintigste eeuw de basis vormden voor ontwikkeling van personen als de bekende politicus Jagernath Lachmon. Tot die contractarbeiders die zich ontwikkelden tot ganja en opium handelaren behoorden onder anderen Lutchman Sing, Abdul Soobhan, Cheddy Soomaroo, Harry Asgarali en Asgar Karamat Ali. “Toen de contractarbeiders naar Suriname kwamen, werden verengingen opgezet om hun belangen te behartigen. Bestuursleden van deze verenigingen waren ganjaverkopers”, benadrukt de auteur.

Ruim tien jaar geleden kwam hij per toeval in archiefstukken de naam Abdul Soobhan tegen. Daarin staat dat deze verdachte was geweest in een onderzoek van de Volkenbond (voorloper van de Verenigde Naties) naar internationale opiumsmokkel. De auteur besloot aan de hand van dit document tot een onderzoek naar deze voormalige Brits-Indische contractarbeider die rond 1906 naar Suriname kwam en na enkele jaren een heleboel ondernemingen had, waaronder een eigen vervoersbedrijf. “Waar de meeste Hindostanen zich nog via ezelskarren verplaatsten, begon hij als eerste een eigen vervoersbedrijf”, vertelt Makdoembaks.

Rol koloniale overheid

De auteur stelt vast dat met de komst van de Brits-Indische contractarbeiders het gebruik van en de handel in ganja in Suriname is geïntroduceerd. Het gebruik was volgens hem voor de productiviteit van de kantraki's op de plantages heel belangrijk. “Zeventig procent van de contractarbeiders die naar Suriname is gekomen, komt uit United Provinces, Bengal en Bihar. Van heel Brits-Indië kwam 35 procent van de ganjateelt uit deze drie gebiedsdelen. Voor de meeste Indiërs was het een genotmiddel en bij het Engelse bewind was dit heel erg bekend.”

De koloniale overheid zorgde ervoor dat dit product ook mee naar Suriname kwam, waar er op den duur behalve gebruikers ook handelaren waren. Een stukje uit de Surinaamse geschiedenis, die volgens Makdoembaks door historici nog niet is onderzocht en beschreven.

In documenten vond hij onder meer dat een derde van de 165 patiënten die per jaar in het psychiatrisch centrum Wolfenbuttel, het huidige Psychiatrisch Centrum Suriname (PCS), waren opgenomen, Brits-Indische contractanten waren. “Zij kwamen daar terecht vanwege ganja vergiftiging.”

De handel in verdovende middelen werd door de koloniale overheid in 1909 gelegaliseerd, waarbij een paar van de handelaren als Lutchman Sing in 1910 een opiumvergunning kregen. “De overheid zag dat ze door de illegaliteit inkomsten misliep en omdat ze ook eraan moest verdienen werden vergunningen verstrekt. De schattingen waren in de hoogtijdagen vijfhonderd tot zeshonderd kilogram per jaar aan opium en zeventienhonderd tot 750 aan ganja. Dat is officieel in documenten van Suriname, maar officieel moet het zeker het dubbele zijn”, vermoedt Makdoembaks.

Lachmon

De ganja- en opiumhandelaren, die de auteur in het boek godfathers noemt, konden zowel lokaal als internationaal hun handel doen. Ze hadden diverse ondernemingen en zaten in besturen van Hindostaanse organisaties om de belangen van Hindostanen te behartigen.

Zo schonk de echtgenote van Lutchman Sing na zijn overlijden in 1922 geld aan de Surinaamse Immigranten Vereniging om een internaat aan de Waterkant op te zetten. Het werd in 1924 opgericht en is volgens de auteur het internaat waar de tiener Jagernath Lachmon uit Nickerie werd ondergebracht om zijn mulo-opleiding aan de Hendrikschool af te ronden. Lachmon werd praktijzijn (advocaat) en politicus van de Verenigde Hindostaanse Partij, de huidige Verenigde Hervormingspartij (VHP). “Opvallend is dat de meeste kinderen van dit internaat later bestuurders zijn geworden.”

Volgens hem is Lachmon op de schouders van deze godfathers (drugshandelaren) groot geworden. In het boek legt hij aan de hand van documenten uit hoe de politicus als advocaat verweven raakte met de mensen uit de onderwereld. Zo was Abdul Soobhan, van wie Makdoembaks vermoedt dat hij de grootste godfather van Suriname moet zijn geweest, vanwege de internationale onderzoeken in de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw naar zijn handel en wandel in verband met de opiumsmokkel, zijn cliënt.

Abdul Soobhan, die in documenten ook als Abdul Sovan wordt vermeld, is de grootvader van Lachmons derde echtgenote Fawziya Abdul Sovan. “Lachmon hoefde die weg niet te bewandelen. Ik laat zien hoe corruptie en fraude eigenlijk een beetje cultureel zijn bepaald. Wat we nu zien is eigenlijk kinderspel. In die tijd was handelen in verdovende middelen een manier voor een beter leven”, zegt Makdoembaks.

Een stukje geschiedenis dat volgens hem altijd werd verzwegen door wetenschappers. “Heel veel van wat ik schrijf is actueel. De gedachtegang achter deze handelaren in ganja en opium is dezelfde die er nu hier is met de drugsverkopers en ook politici. Dezelfde methodiek van de Hindostaanse verenigingen gebruiken politici van nu. De methodiek is dus niet oud. Wat in de koloniale tijd werd gedaan, hebben alle regeringen in Suriname gedaan”, concludeert Makdoembaks.

Volgens hem is Lachmon op de schouders van deze godfathers (drugshandelaren) groot geworden. In het boek legt hij aan de hand van documenten uit hoe de politicus als advocaat verweven raakte met de mensen uit de onderwereld. Zo was Abdul Soobhan, van wie Makdoembaks vermoedt dat hij de grootste godfather van Suriname moet zijn geweest, vanwege de internationale onderzoeken in de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw naar zijn handel en wandel in verband met de opiumsmokkel, zijn cliënt.

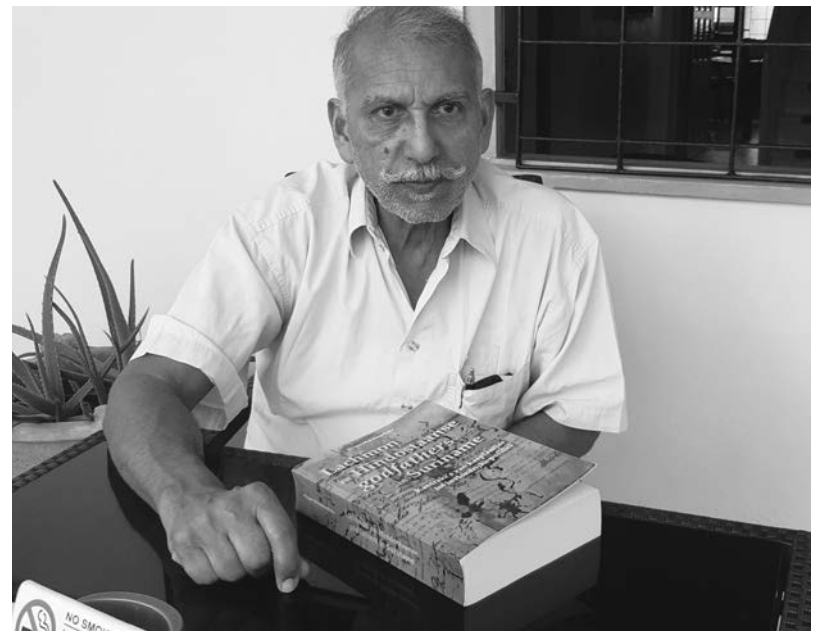
Abdul Soobhan, die in documenten ook als Abdul Sovan wordt vermeld, is de grootvader van Lachmons derde echtgenote Fawziya Abdul Sovan. “Lachmon hoefde die weg niet te bewandelen. Ik laat zien hoe corruptie en fraude eigenlijk een beetje cultureel zijn bepaald. Wat we nu zien is eigenlijk kinderspel. In die tijd was handelen in verdovende middelen een manier voor een beter leven”, zegt Makdoembaks.

Een stukje geschiedenis dat volgens hem altijd werd verzwegen door wetenschappers. “Heel veel van wat ik schrijf is actueel. De gedachtegang achter deze handelaren in ganja en opium is dezelfde die er nu hier is met de drugsverkopers en ook politici. Dezelfde methodiek van de Hindostaanse verenigingen gebruiken politici van nu. De methodiek is dus niet oud. Wat in de koloniale tijd werd gedaan, hebben alle regeringen in Suriname gedaan”, concludeert Makdoembaks.

Volgens hem is Lachmon op de schouders van deze godfathers (drugshandelaren) groot geworden. In het boek legt hij aan de hand van documenten uit hoe de politicus als advocaat verweven raakte met de mensen uit de onderwereld. Zo was Abdul Soobhan, van wie Makdoembaks vermoedt dat hij de grootste godfather van Suriname moet zijn geweest, vanwege de internationale onderzoeken in de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw naar zijn handel en wandel in verband met de opiumsmokkel, zijn cliënt.

Abdul Soobhan, die in documenten ook als Abdul Sovan wordt vermeld, is de grootvader van Lachmons derde echtgenote Fawziya Abdul Sovan. “Lachmon hoefde die weg niet te bewandelen. Ik laat zien hoe corruptie en fraude eigenlijk een beetje cultureel zijn bepaald. Wat we nu zien is eigenlijk kinderspel. In die tijd was handelen in verdovende middelen een manier voor een beter leven”, zegt Makdoembaks.

Een stukje geschiedenis dat volgens hem altijd werd verzwegen door wetenschappers. “Heel veel van wat ik schrijf is actueel. De gedachtegang achter deze handelaren in ganja en opium is dezelfde die er nu hier is met de drugsverkopers en ook politici. Dezelfde methodiek van de Hindostaanse verenigingen gebruiken politici van nu. De methodiek is dus niet oud. Wat in de koloniale tijd werd gedaan, hebben alle regeringen in Suriname gedaan”, concludeert Makdoembaks.

Onderzoeker Nizaar Makdoembaks reconstrueert in zijn nieuwe pennenvrucht ‘Lachmon en Hindostaanse Godfathers in Suriname’ de levens van kantraki's en hun familie aan de hand van archiefbronnen.-.

‘Als je een belangrijk deel van de geschiedenis weglaat, doe je aan geschiedvervalsing en dat is niet goed voor een land.’

Hoe recht is recht

Het wettelijk erfrecht deel 2

Beste lezers, in de rubriek ‘Hoe recht is recht’ licht de stichting Ilse Henar-Hewitt de gemeenschap, maar in het bijzonder de vrouw, zoveel mogelijk in over onderwerpen die nagenoeg dagelijks voorkomen. Naar aanleiding van de reacties die wij van u hebben gehad op een eerder artikel met betrekking tot het erfrecht, heeft de stichting gemeend om hierop verder in te gaan. Het onderwerp wordt in drie delen opgedeeld, waarbij enkele veel voorkomende vragen, die bij de samenleving ‘spelen’, worden beantwoord. Vandaag het wettelijk erfrecht deel 2. Voor het gemak presenteren wij deze aflevering middels vraag en advies.

De positie van stiefkinderen binnen het erfrecht

Vraag: Mijn man en ik hebben drie kinderen grootgebracht. Twee meisjes uit ons huwelijk geboren en een stiefkind, een dochter van mijn man. Iemand vertelde dat ons stiefkind niet van ons zal kunnen erven, maar voor ons zijn ze alle drie gelijk.

Advies: Wat u gehoord heeft klopt voor een deel. Volgens het Surinaamse wettelijk erfrecht behoren stiefkinderen niet tot de erfgenamen van de stiefouder en erven dus niet als er geen testament is opgemaakt.

Als u overlijdt, zonder dat u een testament hebt opgemaakt, dan zal uw stiefkind niet van u erven. Alleen de biologische kinderen van de vrouw, de erkende en wettige kinderen van de man en de geadopteerde kinderen van degene die overlijdt, behoren namelijk tot de eerste groep erfgenamen.

Met het opstellen van een testament bij de notaris, kunt u de erfrechtelijke positie van uw stiefkind veiligstellen. Uw stiefkind zal wel van uw man erven als hij haar heeft erkend of als zij uit een vorig huwelijk van hem is geboren.

De positie van pleegkinderen binnen het erfrecht

Vraag: we hebben uit liefde een pleegzoon, Prem, in ons gezin opgenomen. Het is niet ons eigen kind, maar een kind van een

moeder die zelf niet voor hem kon zorgen. Wij houden van Prem, hij behoort gewoon tot ons gezin en we zorgen voor hem, net als voor onze andere zoon, Bryan, die uit ons huwelijk is geboren. We hadden pas een discussie en het lijkt erop dat Prem niet van ons kan erven als we komen te overlijden. Dat is toch niet eerlijk?

Advies: De wet zegt dat als er geen testament is opgesteld het wettelijk erfrecht geldt. Volgens het wettelijk erfrecht zal uw pleegzoon, Prem, niet van u of uw man kunnen erven omdat u niet zijn juridische ouders bent. Alleen Bryan zal van elk van u kunnen erven omdat jullie zijn juridische ouders zijn.

Als u de positie van Prem wil veiligstellen en u wil dat hij van u beiden erft, dan zal zowel u als uw man een testament moeten opstellen.

De positie van het ongebooren kind binnen het erfrecht

Vraag: Mijn man is pas, na een kortstondig ziekbed, overleden. Wij zijn getrouwd, hebben twee dochters, maar hebben geen testament opgesteld. Ik ben momenteel zwanger. Zal de baby van zijn overleden vader erven?

Advies: Is het kind tijdens het huwelijk van de ouders verwekt en wordt het levend geboren, dan zal het na de geboorte erven van zijn voor overleden vader. Als uw derde kind dus levend geboren wordt kan hij of zij wel van uw overleden man erven. Zou u komen te overlijden voordat het kind is geboren dan zal uw derde kind, als het levend wordt geboren, van u erven, net zoals de beide dochters van u.

Hoe erven de nabestaanden bij het gelijktijdig overlijden van ouder en kind?

Vraag: een gezin bestond uit een vader een moeder en twee kinderen. De kinderen waren niet gehuwd en hadden geen kinderen. De vader en één van de kinderen zijn bij een auto-ongeval om het leven gekomen. Wat gebeurt er dan met de nalatenschap van de overleden vader?

Advies: Als een vader en een kind op dezelfde dag omkomen zonder dat men kan weten wie het eerst overleden is, dan wordt van het vermoeden uitgegaan dat zij op hetzelfde ogenblik zijn

De Stichting Ilse Henar-Hewitt verstrekt juridische bijstand, in het bijzonder aan vrouwen. Dagelijks krijgen wij te maken met verschillende vragen waaruit blijkt dat veel mensen hun rechten niet kennen. Daarom willen wij in deze rubriek, ‘Hoe recht is recht’, elke maand in de Ware Tijd antwoord geven op de steeds terugkerende vragen.

gestorven. Zij erven dan niet van elkaar. In dit geval dus, zal de nalatenschap van de overleden ouder, de vader, worden verdeeld tussen de langstlevende echtgenoot (de moeder) en het nog in leven zijnde kind. De nalatenschap van het overleden kind zal worden verdeeld tussen de langstlevende ouder en de nog in leven zijnde broer of zus.

Vraag: Mijn buurvrouw is pas overleden. Ze was in algehele gemeenschap van goederen getrouwd. Zij laat de buurman, haar echtgenoot, en twee kinderen na. De waarde van hun huwelijks-gemeenschap is ongeveer SRD 120.000. Wat gebeurt er dan met haar bezittingen? Wie kunnen van haar erven en hoeveel?

Advies: Het moment waarop één van de echtgenoten overlijdt, wordt de huwelijksgemeenschap automatisch ontbonden. Als de echtgenoten kinderen hebben en er geen testament is opgemaakt, dan ontstaat er een zogenaamde “boedel” die volgens de wet moet worden verdeeld.

De boedel bestaat uit het deel waar de langstlevende echtgenoot vanaf het sluiten van het huwelijk recht op had en de erfrechtelijke boedel van de overledene. Buurman en buurvrouw hebben elk, vanaf het moment waarop het huwelijk is gesloten, recht op de helft van hun gezamenlijk vermogen (SRD 120.000). Dat is dan voor elk van de echtgenoten ongeveer SRD 60.000. Buurvrouw haar helft wordt gelijkelijk verdeeld tussen buurman en hun twee kinderen. Buurman en de twee kinderen erven elk dus SRD 20.000 van buurvrouw. Buurman had al recht op SRD 60.000 en erft daarnaast SRD 20.000, waardoor hij in totaal recht heeft op SRD 80.000.-.

Stichting Ilse Henar-Hewitt

Onder redactie van prof. mr. dr. M. A. Veira, hoogleraar Privaatrecht met het accent op het Erfrecht verbonden aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname.

Mocht u vragen hebben over dit artikel of zoekt u hulp aangaande dit onderwerp of andere onderwerpen, dan bent u bij ons welkom. Ons kantoor is gevestigd aan de Verlengde Gemenelandsweg 132b en is open van maandag tot en met vrijdag tussen negen uur 's morgens en twaalf uur 's middags. U kunt ons telefonisch bereiken op 8583419/433041 of e-mailen naar stgilsenarhewitt@yahoo.com voor een afspraak.

